

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2020/2047**z dnia 20 października 2020 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja VI – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES)**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja VI – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0188/2020),
- A. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmacniania legitymacji demokratycznej organów Unii przez zwiększanie przejrzystości i rozliczalności oraz wdrażanie koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
- B. mając na uwadze, że na podstawie wyników dochodzenia przeprowadzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i wydanych w jego toku zaleceń Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu oczekuje, że zostanie poinformowana przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny („Komitet”) o środkach podjętych w celu wyeliminowania nieprawidłowości;
1. z zadowoleniem przyjmuje poprawę sytuacji w zakresie przenoszenia środków w odniesieniu do linii budżetowej „Członkowie instytucji i delegaci” poprzez wyznaczenie terminu sześciu tygodni na składanie wniosków o zwrot kosztów; docenia, że od 1 stycznia 2019 r. rzadziej dochodzi do przenoszenia środków;
 2. zauważa, że ze względu na większą liczbę wydanych opinii i sprawozdań, których opracowanie wymagało większego zaangażowania członków, odnotowano wyższe koszty podróży i innych zwrotów;
 3. docenia, że Komitet planuje znacznie zwiększyć swój budżet na technologie informatyczne w celu nadrobienia zaległości, wypełnienia luki w porównaniu do innych organów Unii oraz dalszej realizacji strategii cyfrowej na rzecz Komitetu, przyjętej w czerwcu 2019 r.; odnotowuje wysiłki niezbędne do wzmocnienia wydajności sieci i wyposażenia użytkowników końcowych w celu umożliwienia telepracy 100 % pracowników;
 4. zauważa, że nowa struktura Komitetu, obowiązująca od 1 stycznia 2020 r., powiązała służbę prawną bezpośrednio z sekretarzem generalnym, realizując deklarowane cele zwiększenia widoczności i wpływu służby prawnej oraz umożliwiając jej zapewnianie horyzontalnego wsparcia prawnego; przyjmuje do wiadomości uzasadnienie przedstawione przez Komitet, jednak wyraża zaniepokojenie, że może to mieć wpływ na autonomię i pełną niezależność służby prawnej; zwraca się do Komitetu o zapewnienie oficjalnego i systematycznego zaangażowania służby prawnej w najważniejsze sprawy Komitetu, tak aby decyzja o zasięgnięciu jej opinii nie pozostawała w gestii poszczególnych służb; z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie zdolności prawnej w zakresie warunków pracy członków, które pozwala na rozpatrzenie szczególnych kwestii związanych ze statutem członków; zwraca uwagę na rozważania na temat wyłączenia z polityki mobilności Komitetu wyspecjalizowanych członków personelu, w tym pracowników służby prawnej, i wzywa Komitet do przedstawienia organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania z wyników tego procesu;
 5. potwierdza, że Komitet otrzymał świadectwo bezpieczeństwa budynku VMA pod kątem obecności azbestu, wskazujące na brak zagrożenia przy normalnym użytkowaniu budynku; zauważa jednak, że dalsze analizy potwierdziły nieznaczną ilość azbestu; uznaje, że niewielka ilość materiałów zawierających włókna azbestu znajduje się poza terenem biurowym budynku VMA oraz że planuje się usunięcie wszystkich tych materiałów w trakcie prac remontowych;

6. popiera wniosek Komitetu, by zintensyfikować wszelkie wysiłki podejmowane w celu poszanowania treści porozumienia o współpracy między Parlamentem a Komitetem; przypomina jednak, że na mocy porozumienia z 2014 r. Komitet przeniósł łącznie 36 tłumaczy pisemnych do Parlamentu, a w zamian otrzymał jedynie możliwość korzystania z usług Biura Analiz Parlamentu Europejskiego; zauważa, że w rezultacie Komitet musiał zatrudnić pracowników kontraktowych i dokonywać outsourcingu tłumaczeń pisemnych; z zaniepokojeniem zauważa, że aby zrekompensować ograniczenie liczby tłumaczy pisemnych, Parlament przekazał Komitetowi dodatkowe środki na pokrycie kosztów outsourcingu tłumaczeń pisemnych, przy czym Komitet może przenieść te środki na inne dziedziny polityki, jeżeli nie zostaną one w pełni wykorzystane na outsourcing tłumaczeń pisemnych, co miało miejsce w ostatnich latach; jest zdania, że rozwiązanie ta jest nie do pogodzenia z zasadami ostrożnościowego i należytego zarządzania finansami i należy je poddać ponownej ocenie w przyszłości;

Aktualna sytuacja

7. przypomina, że w sprawozdaniu ze stycznia 2020 r. OLAF stwierdził, iż ówczesny przewodniczący Grupy I Komitetu był odpowiedzialny za akty molestowania wobec dwóch pracowników, za niewłaściwe zachowanie (poważne uchybienie) wobec jednego członka Komitetu i członka personelu oraz za przewinienie służbowe wobec innych pracowników sekretariatu Grupy I;
8. przypomina, że OLAF stwierdził, iż ówczesny przewodniczący Grupy I dopuścił się naruszeń obowiązków wynikających z regulaminu oraz kodeksu postępowania Komitetu; przypomina, że OLAF zalecił, aby Komitet wszczął odpowiednie procedury w odniesieniu do tego członka zgodnie z art. 8 cz. 4 regulaminu Komitetu oraz by podjął wszelkie niezbędne kroki, by zapobiec ewentualnym dalszym przypadkom molestowania ze strony tego członka w miejscu pracy;
9. ubolewa, że kilku pracowników przez niewytłumaczalnie długi czas było nękanych psychicznie przez ówczesnego przewodniczącego Grupy I; ubolewa, że mimo wprowadzonych w Komitecie środków przeciwdziałania molestowaniu nie udało się wcześniej położyć kresu tej sprawie ze względu na wysokie stanowisko jego członka; ubolewa, że środki przewidziane w celu ochrony ofiar do czasu zakończenia dochodzenia przez OLAF były prawdopodobnie prowizoryczne i niewystarczające, zwłaszcza w świetle wyroku w sprawie F-50/15 ⁽¹⁾ FS przeciwko Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu (EKES), który powinien być służyć jako lekcja dla Komitetu; zauważa z zaniepokojeniem, że niedociągnięcia w procedurach wewnętrznych doprowadziły do braku działań ze strony administracji Komitetu, co przełożyło się na naruszenie obowiązku staranności i obowiązku zgłaszania OLAF-owi; wzywa Komitet do zwrócenia uwagi na ten fakt w ramach podjętego przeglądu odnośnych decyzji;
10. zauważa, że 17 stycznia 2020 r. przewodniczący Komitetu otrzymał sprawozdanie i zalecenia OLAF; zauważa, że 23 stycznia 2020 r. sprawę przekazano komitetowi doradczemu ds. postępowania członków Komitetu; ponadto zauważa, że 28 kwietnia 2020 r. komitet doradczy przedstawił swoje wnioski, zgodnie z którymi członek, którego dotyczy sprawa, został poproszony o przedstawienie swoich uwag, a przewodniczący Komitetu zwrócił się do poszerzonego kierownictwa Komitetu o komentarz;
11. odnotowuje, że Prezydium Komitetu podjęło większością głosów decyzję, by zwrócić się do tego członka o rezygnację ze stanowiska przewodniczącego Grupy I i wycofanie zgłoszenia na stanowisko przewodniczącego Komitetu; zauważa, że Prezydium zwolniło tego członka z wszelkich działań związanych z zarządzaniem lub administrowaniem personelem; zauważa, że Prezydium upoważniło sekretarza generalnego do podjęcia niezbędnych kroków w celu zagwarantowania, że w przypadku wszczęcia postępowania przeciwko temu członkowi przez prokuratora Komitet przyłączy się do tego postępowania w charakterze powoda cywilnego; zauważa, że Prezydium upoważniło sekretarza generalnego do przekazania tej decyzji OLAF-owi i Parlamentowi; zauważa, że decyzja ta może w razie potrzeby zostać również przekazana innym instytucjom lub organom państw członkowskich;
12. z zaniepokojeniem zauważa, że decyzja Prezydium Komitetu dotycząca ówczesnego przewodniczącego Grupy I nie mogła zostać w pełni wykonana w ramach wewnętrznych procedur Komitetu; zauważa, że członek, którego dotyczy sprawa, postanowił wycofać swoją kandydaturę na stanowisko przewodniczącego Komitetu prawie cztery miesiące po podjęciu decyzji przez Prezydium, a do tego jedynie z własnej inicjatywy; zauważa z zaniepokojeniem, że mimo

⁽¹⁾ Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 maja 2016 r., FS przeciwko Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu (EKES), F-50/15, ECLI:EU:F:2016:119.

ustaleń OLAF i decyzji Prezydium członek ten mógł narzucić swoją wolę i pozostać przewodniczącym Grupy I do końca swojej kadencji; wzywa Komitet do kontynuowania przeglądu regulaminu i kodeksu postępowania Komitetu, aby uniknąć takiej sytuacji w przyszłości;

13. zauważa, że OLAF przekazał sprawę władzom belgijskim, a belgijski prokurator wszczął postępowanie sądowe przeciwko temu członkowi, ponieważ mobbing może być ścigany na mocy prawa belgijskiego; zauważa, że na posiedzeniu plenarnym Komitetu podjęto decyzję o uchyleniu immunitetu tego członka na posiedzeniu w lipcu 2020 r., aby umożliwić prokuratorowi belgijskiemu kontynuowanie postępowania sądowego;
14. podkreśla, że uchybienia Komitetu w tej sprawie doprowadziły do istotnej straty środków publicznych w związku z usługami prawniczymi, zwolnieniami chorobowymi, ochroną ofiar, ograniczoną produktywnością, posiedzeniami Prezydium i innych organów itp.; uważa zatem, że jest to sprawa budząca niepokój w odniesieniu do rozliczalności, kontroli budżetowej i dobrego zarządzania zasobami ludzkimi w unijnych instytucjach, organach, urzędach i agencjach; w tym kontekście przypomina, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził w sprawozdaniu specjalnym nr 13/2019 pt. „Ramy etyczne skontrolowanych instytucji UE – obszar, który można udoskonalić”, że etyczne postępowanie w sprawach publicznych przyczynia się do lepszego zarządzania finansami i zwiększenia zaufania publicznego oraz że wszelkie nieetyczne zachowania pracowników i członków instytucji i organów Unii wzbudzają duże zainteresowanie społeczne i zmniejszają zaufanie do instytucji Unii;
15. wyraża zdziwienie, że na stronie internetowej Komitetu znajduje się oświadczenie członka, którego dotyczy sprawa, w charakterze przewodniczącego Grupy I, które jest w rzeczywistości osobistym oświadczeniem złożonym w samoobronie, a dodatkową okolicznością obciążającą jest fakt, że sprawy te już się toczą bądź oczekują na rozpoczęcie przed unijnymi i belgijskimi organami sądowymi; wyraża głębokie ubolewanie, że spór między przewodniczącym Komitetu a przewodniczącym Grupy I został w ten sposób upubliczniony, co pociąga za sobą ogromne koszty dla reputacji i wiarygodności unijnych instytucji, organów, urzędów i agencji;
16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komitet zainicjował dogłębną ocenę i refleksję nad ogólnymi obowiązującymi ramami wspierającymi stosowaną przez UE politykę „zero tolerancji” wobec wszelkich zachowań, które mogą naruszać godność ludzką; zauważa, że proces ten ma na celu zidentyfikowanie ewentualnych luk i poszukiwanie dalszych ulepszeń w interesie pracowników i członków Komitetu;
17. wzywa Komitet do informowania organu udzielającego absolutorium o wszelkich toczących się obecnie dochodzeniach OLAF oraz o wszczynaniu przez OLAF nowych dochodzeń dotyczących członków lub pracowników Komitetu w związku z molestowaniem lub wszelkimi innymi niepokojącymi kwestiami;
18. zauważa, że przepisy regulaminu pracowniczego nie mają zastosowania do członków Komitetu, ponieważ nie są oni jego pracownikami, lecz mianowanymi członkami; zauważa, że okoliczność ta nie uniemożliwia innym unijnym instytucjom, organom, urzędom i agencjom posiadania szczegółowych, odpowiednich i użytecznych przepisów mających zastosowanie do ich członków; w tym kontekście przypomina na przykład, że art. 8 ust. 4 kodeksu postępowania Komitetu Regionów zakazuje wyboru członka naruszającego przepisy na wysokie stanowisko w Komitecie, a jeżeli członek już sprawuje taką funkcję, nakazuje jego odwołanie; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komitet jest gotowy rozważyć dalsze ulepszenia systemu po okresie refleksji, który trwa już ponad dwa lata; uważa, że jest to nieracjonalnie długi okres; ubolewa, że po tym okresie Komitet może jedynie zaproponować podnoszenie świadomości i szkolenia dla członków mimo wyraźnej potrzeby podjęcia dalszych działań, określonych w sprawozdaniu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie godności w pracy w instytucjach i agencjach UE (SI/2/2018/AMF) oraz w zaleceniach Parlamentu;
19. zwraca się do Komitetu o poinformowanie organu udzielającego absolutorium o procedurach i procesach, które Komitet wprowadził lub zamierza wprowadzić i które dotyczą tego, w jaki sposób można w przyszłości uniknąć przypadków molestowania lub podobnych kwestii dotyczących pracowników, tak aby zagwarantować, że nie powtórzą się podobne godne ubolewania wydarzenia, które negatywnie wpłynęły na wizerunek Komitetu i podważyły jego reputację;

20. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie liczby zaufanych doradców w celu usprawnienia nieformalnej procedury i umożliwienia pracownikom podzielenia się swoimi obawami w związku z wszelkimi zaobserwowanymi przypadkami molestowania;
 21. z dużym zadowoleniem przyjmuje rozważania Komitetu, które doprowadzą do opracowania szczegółowego planu działania na rzecz wzmocnienia polityki „zero tolerancji” wobec molestowania w Komitecie, tak aby zagwarantować, że tego typu zachowania nie będą tolerowane; z zadowoleniem przyjmuje i popiera obecny pakiet zmian dotyczących molestowania, informowania o nieprawidłowościach i procedur dyscyplinarnych, który przyczyni się do dalszej poprawy mechanizmów umożliwiających pracownikom składanie formalnych skarg dotyczących molestowania i wzmocnienie odpowiednich struktur prawnych; przypomina jednak, że Komitet od lat informuje Parlament o tym procesie i dopiero teraz wydaje się, iż podjęto konkretne działania; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie grupy roboczej obejmującej przedstawicieli administracji i komitetu pracowniczego, której celem jest jak najszybszy wkład w poprawę sytuacji; wyraża rozczarowanie faktem, że w ostatnich latach Komitet osiągnął minimalne postępy pomimo konkretnych zaleceń Parlamentu wzywających Komitet do wprowadzenia przepisów i procedur dotyczących członków zamieszanych w przypadki molestowania;
 22. z zadowoleniem przyjmuje kontynuację różnych inicjatyw na rzecz podnoszenia świadomości w celu odpowiedniego poinformowania personelu o działaniach następczych w związku z kampanią „Respect@work” [Szacunek w pracy]; z zadowoleniem przyjmuje organizację szkoleń mających na celu zapoznanie pracowników z odpowiednimi wartościami etycznymi i organizacyjnymi oraz odnośnymi zasadami i procedurami.
-